

[Dohrmann]

måde, hvorpå toppen i LO skalter og valter imod medlemmernes interesser.

En eller anden socialdemokrat har så fået den idé, at hvis man nu kunne få en økonomisk klemme på de utilfredse, så sad de i den socialdemokratiske rævesaks. At pumperne så tilmed i løbet af foråret også får en næsten uindskrænket økonomisk magt over en række virksomheder, er en anden side af sagen.

Jeg synes, det er meget forkert, at skatteydere skal tvinges til imod deres vilje at betale for sådan noget.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er jo enestående, hvad der kan bringes frem af spørgsmål fra fremskridtspartiets side her i tinget. Men lad mig alligevel begynde med at sige, at jeg er enig i, at ethvert parti selv må afholde udgifterne til fremme af politiske særinteresser, som det blev sagt.

Jeg skal gerne understrege, at en sag ikke uden videre kan betragtes som en politisk særinteresse, blot fordi hr. Dohrmann er uenig i eller er ude af stand til at se den samfundsmæssige betydning af en eller anden konkret sag. Jeg forstår på hr. Dohrmanns begrundelse, at det er noget med den centrale ledelse af en fond, og så er det også et spørgsmål, der skal tages op til drøftelse i et udvalg. I øvrigt kan jeg forstå på hr. Dohrmann og hans parti, at de såmænd ikke har noget imod centrale fondsdannelser og koncentreret af kapitaldannelse, når bare det er andre steder end på lønmodtagerhænder.

Jeg skal i øvrigt pege på, at der fra mange sider her i tinget og fra partier med forskellige opfattelser er givet udtryk for, at spørgsmålet om medejendomsret og medbestemmelsesret for de ansatte i virksomhederne er et centralt samfundsmæssigt problem, som der må findes en løsning på. Det er en kendsgerning. Det bør hr. Dohrmann huske. Derfor er der ikke tale om en socialdemokratisk partimæssig kamperinteresse og alle disse kedelige bemærkninger, som hr. Dohrmann og hans parti er ekspert i.

Når andre partier udtaler i tinget, at man ønsker disse ting drøftet og behandlet, er det vel også, fordi det er en kendsgerning, at tinget her har vedtaget en lov om medarbejderrepræsentation i aktieselskabers bestyrelse. Det trækker også i den retning.

Jeg er naturligvis klar over, at der ikke mellem de forskellige partier og de forskellige samfundsgrupper er enighed om, hvilke veje man skal gå, og hvilke midler man skal anvende for at nå den forøgede grad af medejendomsret og medbestemmelsesret. Netop derfor finder regeringen det konstruktivt og helt i overensstemmelse med ganske normal praksis her i tinget, at sådanne spørgsmål beder vi et udvalg, som repræsenterer de mest direkte interesserede, om nærmere at analysere.

Dohrmann (FP):

Må jeg starte med at sige tak for svaret. Det var næsten, som jeg havde ventet det ville blive. Men når statsministeren så siger, at fremskridtsparti og fremskridtspartiets medlemmer ikke har noget imod koncentration, hvis det er på andre hænder end lønmodtagernes, så er det helt forkert. Vi har ingenting imod, at indehaveren og medarbejderne i en virksomhed finder ud af en eller anden fornuftig løsning, der f. eks. går ud på, at virksomheden splittes op, eller at medarbejderne køber den på nogle særdeles favorable vilkår, og det er det, vi forstår ved økonomisk demokrati. Men det andet har ikke en pind med demokrati at gøre. Det er simpelt hen magtbeføjelser til nogle topfolk inden for socialdemokratiet.

Når statsministeren så nævner politiske særinteresser og ligesom antyder, at det er sådan et bredt ønske både her og ude i befolkningen, så er det helt forkert. Som jeg har skrevet i begrundelsen, gælder det kun nogle ganske få indoktrinerede tillidsfolk. Hvis man snakker med almindelige lønmodtagere, er der ingen ønsker om økonomisk demokrati, og derfor er det da forkert, at folk skal tvinges til at betale for sådan en undersøgelse eller kulegravning.

Og så lige én ting mere. Statsministeren taler om den samfundsmæssige betydning, og det er rigtigt, at den måde, ØD bliver lanceret på, har en samfundsmæssig betydning, men det er nok ikke helt på den måde, statsministeren forstår det, for det er da en kendsgerning, at mange, mange udenlandske virksomheder, som påtænker at placere en eller anden virksomhed i udlandet, går i en stor bue uden om Danmark, fordi socialdemokraterne truer med ØD eller rettere – for